

samme diskussion, som vi har hver gang. Jeg vælger i realiteten at betragte det som en positiv indgangsvinkel, for det vidner jo om stor interesse for at sidde i Fødevareministeriets forskellige udvalg. Det, at der er den interesse for det arbejde, vi laver i Fødevareministeriet, er vi som udgangspunkt meget glade for og tilfredse med, og derfor skal vi selvfølgelig også finde en sammensætning, som er fornuftig.

Min indgangsvinkel til det er, at hvis et ministerium og dermed også i sidste instans et Folketing skal have en ordentlig, konstruktiv rådgivning, så er der to ting, som jeg synes det er vigtigt at få opfyldt.

For det første skal enhver ny forening, som kalder sig landsdækkende, ikke bare pr. automatik have lov til at komme med. Der skal være et eller andet tilbundsående: at den dels igennem en længere periode har sandsynliggjort, at der virkelig er et bredt fundament, dels arbejder seriøst med tingene.

Så er der den anden ting, nemlig at organisationer, som i øvrigt er medlemmer af en landsorganisation, alt andet lige må føle sig dækket ind af den landsorganisation, som de er medlem af.

Ellers vil jeg bare sige, at hvis man ikke fastholder de forholdsvis simple principper, så tror jeg, vi kan risikere at få udvalgssammensætninger, som gør, at ordentlig, gedigen rådgivning og vejledning til ministeriet og til Folketinget i sidste ende går fløjten. Så jeg beder om tænk-somhed i forhold til den videre diskussion her.

I forhold til hr. Kristen Touborg, som også havde nogle betragtninger, har jeg sådan set kun et enkelt lille spørgsmål: Hvad har hr. Kristen Touborg imod eksempelvis Kvindeligt Arbejderforbund?

Normalt plejer det ikke at ligne hr. Kristen Touborg sådan at være diskriminerende, men det, hr. Kristen Touborg nu gør, er, at han går ind og plæderer for, at et enkelt fagforbund skal have indflydelse her, mens andre, som med lige så stor ret har engagement i fiskeriet, ikke skal have det.

Her har jeg valgt at sige, at en række fagforbund har en samhørighed i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, og derfor har jeg det generelt sådan i mine udvalg, at det er Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, som udpeger dem. Det tror jeg også måske er en vigtig pointe.

I forhold til femårsreglen har jeg undervejs i debatten haft mulighed for at sige præcis, hvad jeg mener om den, så den vil jeg ikke komme

med yderligere kommentarer til, men jeg vil gerne komme med kommentarer til hr. Christian H. Hansen og også hr. Ole M. Nielsen, som var meget kritiske over for rekreativt fiskeri og omsætningsforbudet.

Omsætningsforbudet er bl.a. kommet, efter at vi for efterhånden et stykke tid siden holdt en stor konference i Jylland, hvor alle, som er engageret i det rekreative fiskeri, deltog. Det var en god konference, og ud af den er der faktisk kommet mange spændende ting.

En af de anbefalinger, som kom, var, at der skulle laves et omsætningsforbud for rekreativt fiskeri. Det var i realiteten organisationerne selv, som bragte det på banen, og jeg har fulgt anbefalingen. Så tror jeg, det er lidt vigtigt, at vi går skridtet videre og får defineret, hvad rekreativt fiskeri er.

I mine øjne er rekreativt fiskeri noget, som man har valgt som en fritidsbeskæftigelse, i realiteten på lige fod med volleyball og alt mulig andet. Man har valgt at sige: Jeg har en fritidsinteresse. Den består i, at jeg enten med en stang eller med nogle net gerne vil fange nogle fisk.

Det har vel aldrig nogen sinde ligget i det system, at det så også skulle være dem, som skulle sælge fisk til turisterne i havnene og alt mulig andet. Det er erhvervsfiskere eller bierhvervsfiskere eller de autoriserede systemer, som skal tilgodese det. Det andet er en fritidsbeskæftigelse på lige fod med alle mulige andre fritidsbeskæftigelser.

Når jeg med hensyn til rekreativt fiskeri har været optaget af at få strammet noget op, har det den helt konkrete årsag, at dette samfund har investeret et to cifret milliardbeløb i at gøre vores kyster, vores år, vores vandløb og vores søer mere rene, og det er lykkedes. Nu kan det lade sig gøre at fange både havørred og laks i en række jyske åsystemer og, tror jeg også, i sjællandske og fynske åsystemer, hvilket det ikke kunne for ikke så forfærdelig mange år siden.

I den situation er jeg dybt optaget af, at specielt vandrefisken bliver beskyttet og får ordentlige vilkår, og derfor de tiltag, som der har været på dette område.

Til slut skal jeg bare sige til hr. Ole M. Nielsen, at det er rigtigt, at vi også med det her lovforslag moderniserer det, som er en reminiscens fra mange år tilbage, hvor bøder gik til velgørende formål. Det er ikke tidssvarende her i 1998/99, og derfor moderniserer vi også dette